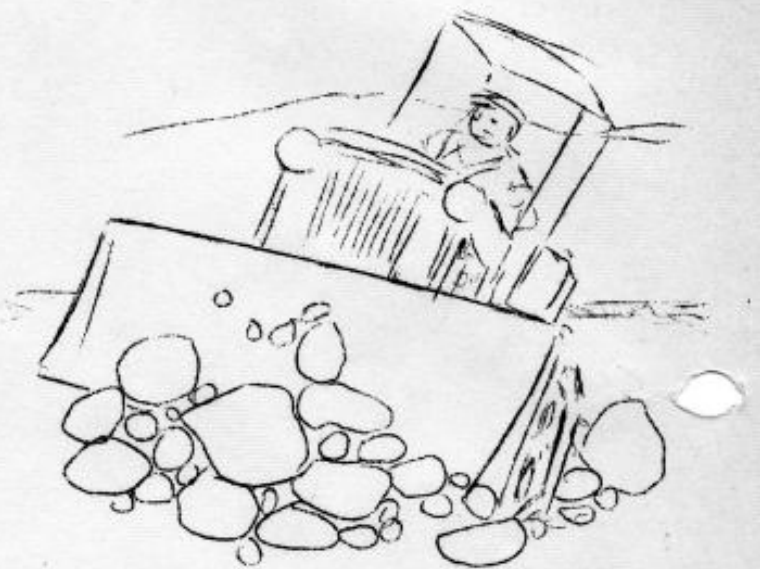
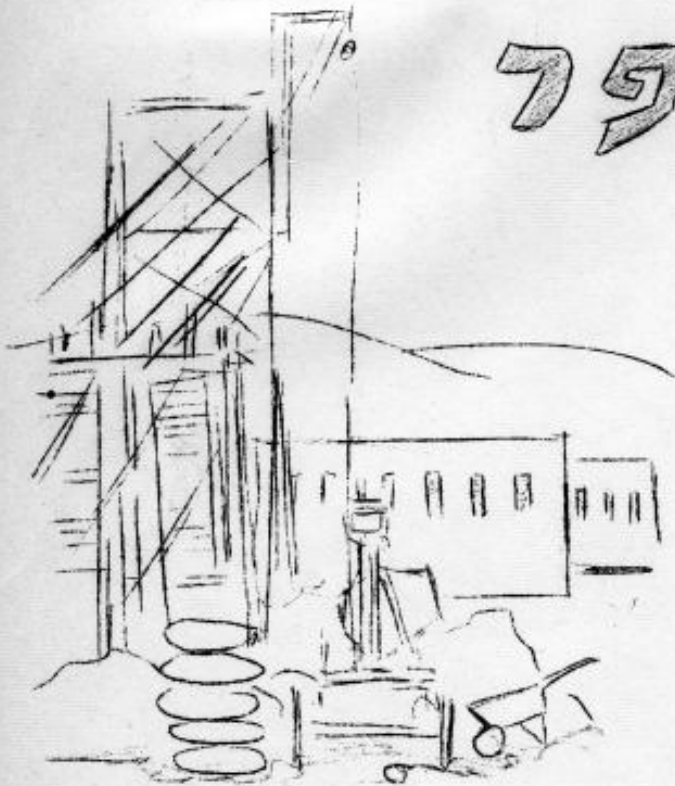

דברי הכפר

10-11-1957

מס. 45

ט"ז חשוון ה'תשי"ח

ח ד ר ה ?

אין להתעלם מהעובדה שהשנים עוברות במהירות הזוק, בדמה שרק אתמול היינו "ירוקים" בכפר בלוט, והתווכחנו בסוכת המועדון, ביום עיון סוער, האם כן או לא נלך להתיישבות עצמאית, הנתמזג עם גרעין אחר ואיך שאנו רואים את דרכינו בעתיד. והנה עברו עשר שנים הראשונות, מאז היום הזה, והגענו עד הלום.

תאריך גדול ומכובד הוא יום ה-25 באוקטובר, היום זה היום שבו ניתקה קבוצה של 5 חלוצים צעירים את הקשר היומיומי עם המשק המדריך, ויצאו לחיק העולם הרחב, כדי לעמוד על רגליהם הם, הרופפות אמנם, כספיה הזה, שזה עתה נולד. לא פעם ולא פעמיים כשלנו על רגלינו, אבל לנפילה זה לא הגיע; אפילו כשבאה המציאות המרה וספחה על פנינו באכזריות, כבימי הגשם ובעונות חוסר העבודה, בתקופה בה ישבנו במושבת חדרה. מתוך 3 האפשרויות שעמדו לפנינו, בזמן יציאתנו לעצמאות בחרנו בחדרה, מתוך סיבות שונות, וגם בחלומות הנועזים ביותר לא פללנו שלא נשאר אפילו שנה שט. התכווננו נפשית לישיבה של 4 או 5 שנים במושבה, כדוגמת יתר הגרעינים שחיכו לתור להתיישבות, קצו היתה אחת הסיבות להיסוסים בזמן ההחלטה. גילינו הממוצע, בגרעין, היה די גבוה ולפי החשבון המקורי לא היינו מגיעים לתור להתיישבות עד שנהיה בגיל 30 ויותר, גיל די קשיש לצאת להתיישבות עצמאית. למזלינו הפכה הקמת המדינה את הקצוות על פיה, ולא עבר שנה שחסרו גרעינים למקומות ההתיישבות המרובות שהיה צריך ליישב, לבטחון המדינה הצעירה ולהבטחת יישוב גם יחד.

בסיכום נרים על נס את אומץ רוחם של חמשת הגיבורים הראשונים, שסיכנו את פשם בהכנסתם כ"שכנויים" בודדים ביום של התימנים במחנה עקיבא.

ילדים נוספים לכית הספר : רבו על הצעת ועדה בית הספר לקבלת ילדים נוספים לכיתות בקיימות. הוחלט להביא את עיקרון הדבר לאישור האסיפה ואחר כך להסיל על ועדה בית הספר לפרט את מספר הילדים שרוצים לקבל בכל כיתה וצורה טיפולית.

ברית שחייה : הובטח ממקור באוסטרליה **סבנה** מספיק להתחלת העבודה בבריכת השחייה. לפי הערכתו של גב' יאל נחוץ סכום כללי של כ-10000 ל"י לביצוע העבודה כולה. הוצע להביא את תוכנית הברית לאישור האסיפה ולגשת לעבודה החפירה בגבולות הכסף שעומד כעת לרשותינו.

מטע : היה דיון מקיף ויסודי בענין פתוח ועתיד ענף המטע. סיכום ההצעות ויתר פרטים על הדיון יימסרו בדו"ח הבא של ענף זה.

קורסים לנוסעים : הוחלט שישראל פ. יצא לקורס למתחילים בענף המטע שיתקיים במדרשה החקלאית ושיימשך חודש ימים.

המלצות ועדת החברה בעניני שיכון : עומדים לגמור שני בתים של 1 1/2 חדר ליחידה על יד בתים 7 ו-8. בבדיקת רשימת הוותק התברר שמתוך 8 דירות יימסרו 5 לרווקים, ובאו למסקנה שלפי מצבינו היום לא יתכן הדבר. הצעת ועדת החברה היא שיחידת דיור לרווק צריכה להיות חדר - מרפסת - שירותים.

כן הוברר שנוכל, כתוך השנתיים הבאות, לשכן את כל המשפחות ביחידות של 1 1/2 חדר, בבתים החדשים - בתי הדחק. קיימת אבל בעיה הרווקים שנמצאים כעת בשיכון הדחק והדעות עליהם מחולקות, האם להשאיר אותם או האם יש צורך להזיזם משם. סוכס-להביא לאסיפה הצעה עקרונית על יחידת השיכון לרווקים, שיועמד על חדר אחד ושירותים (אחרי חידוש וצביעת החדר) ולאחר קבלת החלטה יסודית זו לדרך שוב פעם על עצם פרטי המצוץ.

בחגות : מאחר שסנביה נכנס, כנהג המשק, לעבוד בקואופרטיב, חסר לנו כהג משק. הוצע שג'רי יקבל חכשרה קצרה בבית ויצא לחיפה להשתלמות נוספת וגם לעבור את בחינת החגות.

קורסים לעברית לחברים החדשים : הוחלט לשלוח את העולים החדשים לקורסים לעברית של הסוכנות היהודית, שמתקיימות במשך

חודשי החורף.

ועדת כח אדם : לאור מחלתו של שמואל ח. ואי השתתפותו בישיבות ועדת כח אדם סוכס שג'ו ר., מיכאל ד. ושלום יהוה ועדה זו וימשיכו בעבודה סדירה. המזכירות החליטה גם כן שג'ו ר. ימשיך בתפקיד מרכז עבודה עד לבירור מצב בריאותו של שמואל.

ו ע ד ת ה ח ב ר ה

אחרי הפסקה של כמה חדשים, שנבעה בעיקר מדוחק העבודה בענפים השונים, להם משתייכים חברי הועדה, חדשנו את פעילות הועדה. הצטברה "חבילה" של בעיות שיש צורך לחפש פתרונות המניחות את דעת רוב החברים. עיקר הפעילות מרוכזת סביב השיכון, טיפוליים וריהוט. ברצוני לנסות ולמסור על פעילות הועדה בחיפושיה ודיוניה על בעיות אלו.

א. שיכון : לאור העובדה שכל הבנייה החדשה היא מורכבת מיחידות של חדר וחצי עם שירותים, ושיש לנו 8 בתים של חדר + שירותים, עמדה לפנינו הבעיה איך להגדיר כעת, עד לבנייה של השיכון הסופי, את גודל של יחידת שיכון לרווק. הצעתנו היתה שיחידה לרווק תהיה חדר, שירותים ומרפסת. עד להכרעה של בעיה זו לא יכולנו לגשת להיכנון יסודי של השיכון לחברים, לשנתיים הבאות, כשיגמרו הבתים החדשים שרק הוחל בבנייתם.

כידוע הביאו את ההצעה לאסיפה להכרעה ואחרי ויכוח סוער הוחלט לאשר את הצעתנו. באסיפה זו הובאה גם הצעה שנייה, שלא יכולנו לגבש בדיוני הועדה, האם כן או לא להזיז את הרווקים **פדוקס** זמן קצר חזרו לשם, אחרי טלטולים של חדשים בזמן גמר הבנייה, והוחלט שהם ישארו במקום.

בישיבה שהתקיימה אחרי האסיפה סכמנו שהיות ולפי רשימת הוותק

מובטחת לכל המשפחות הגרות כעת בחדר אחד בבתים, ולעוד
חמש משפחות מהצריפים, שיכון של חדר וחצי בבתים החדשים.
החלטנו שלשני הבתים מ-"חסכון לבנין" שייגמרו קודם,
יעברו ראשית כל חמשת המשפחות של הצריפים יחד עם שלוש

ב. שילומים:

התחלנו בדיונים על נושא זה ואנו מתקדמים באיטיות בגיבוש
ההמלצות לאסיפה. בבא המועד נביא את הצעותינו לשיחת חברי,
שבה יותן לכל אחד ואחד להביע דעתו, ורק אחר כך ניגש לניסוח
הסופי של ההצעות וההמלצות.

ג. ריהוט: עברנו בדיונים בענייני ריהוט על הנעשה עד היום. דנים כעת

בביצוע החלטת האסיפה הכללית לרכישת ריהוט נוסף לחדרים, כגון
מיטות, מקלטים וכו'.

ד. מסירת שבתות: חברי הועדה בקרו בכפר בלום ובחנו את שיטת מסירת
השבתות הנהוגה שם, חצי שבת לכל הודש. נכנסה לבדוק האם
שיטה זו גם מתאימה לנו ולתנאינו.

לני ר.

סיקור

ענף הסיקור הנו אחד מענפי עבודת חוץ שחיבני ביותר למשק, היות והוא הו
הענף המיצר את השטחים שעלינו לקבל ולעבד עם רוצים פעם להיפטר מעומס השטח
במרחקים.

העבודה מבוצעת בהדרכת הכללית של הקרן הקיימת לישראל בשיתוף פעולה עם
משרד העבודה, ומבוצעת על ידי קבוצות פועלים יומיים מחזור (60-70 איש) ומבני
צפת (20 פועל), בהדרכת מנהלי עבודה (FOREMEN) שלהם ומרכז עבודה, שעד לפני
חדשים היה איש הק.ק.ל., לפי דרישת מוסד זה בזמן התחלת העבודה באיז-או
נמסר גם אינפורמציה על בידודן מעל דפי עלון הזה. הקרן הקיימת משלמת עבור
מרכת הבודת והמכונות, טרקטורים, רוטינג וכו', ומשרד העבודה מטפלת בפועלים,
שמסכורתם משתלמת במסגרת הקציב "עבודות דחק", לפי שיטת עבודה יומית.
השטחים שאנו מסקלים השנה משתרעים בפס רחב בין גבעה 230 עד לבית המוכתר,
לאורך הכביש המוליך לכיוון הירדן, ואפשר בהחלט לגשת לרכס שלנו ולהיווכח
משינוי היסודי בשטח כתוצאה מהעבודה שלנו. מי שזוכר את השטחים, מלאיזאבן גדולה,
וקירות האבן בין המזבלה (הנוכחית) ובית המוכתר, יכול גם לשער את העבודה
המרובה שהיה להשקיע ברצועת אדמה זו כדי להכשירה לעיבוד מודרני במכונות
וטרקטורים. השנה התחלקה העבודה לחמה חלקים:

א. הורדת אבן משטחים שעברו רוטינג, בערך 80 דנכס. חלקים מסויימים בשטחים
אלו עברו 3 ואפילו 4 פעמים רוטינג וטרם גמרו עם האבן הגדולה, ויש כ

צורך לעבוד שוב פעם עם הרוטר.

ב. לעבוד רוטינג נוסף על שטח של 100 ד. בסביבת המזבלה.

ג. סילוק האבן העליונה משטח של 200/250 ד. עליו המטע החדש, בואכה 30

לפני שניגשים להכשרה יותר אינטנסיבית במכונות כבדות.

ד. לקט על השטחים שנמסרו לנו אשתקד. הק.ק.ל. הקציבה 300 י"ע למטרה זו,

ובהדרכת ג'ו סילברמן, שניצל את הזדמנותו במלואו, הוחל בלקט בסביבת

גבעת העץ ועמק מנסורה. לדעוננו לאבהספיקה כמות י"ע שתוקצבו ולא

יכלו לגמור את העבודה.

מקוים השנה לגמור ולמסור לפחות שטח של 60 ד., שמהם מיועדים 50 ד. לשטילה

החדשה במטע. על שטח זה על המשק לבצע דיסק (ע"ה הק.ק.ל.) כדי שנוכל ללקט את

האבנים שעוד יתגלו; כל זה תלוי במידה מסויימת בגשמים. יש גם תוכנית לרכז את הא

האבנים הגדולות בשטחים, אחרי הרוטינג, בערימות; ובמידה שיהיה תקציב לזה, גם

להמשיך בעבודה אחרי הגשם הראשון ובהפסקת המטרות.

עודים כעת בשטח: 4 זחלים - 3 + 1 D5 - 1, שני בולדוזרים - TD9 - ועוד

בולדוזר-מזלג אחד (D4). הכלי האחרון הוא פטנט חדש וזה נסיון ראשון בשימוש

ולפי דעתי אין הרבה ערך כלי זה בשטחים שלנו. תפקידו לעזור בעיזוק האבן.

כדאי לציין שכל פעולות הרוטינג בוצעו על ידי ה-D8 שלנו, שמצא פה, ובשטחי ס

סיקור אחרים בסביבה, מקור פרנסה מובטח.

אריה ס.

.....

מפי הטף

בעופר מתפארים הילדים על מספר השפות השגורות בפי הוריהם.

אבא שלי יודע אנגלית וגם עברית, ואמר אחד.

ושלי, עונה השני, מדבר אפילו צרפתית.

מתעורב שמוליק ומסכס:

אבא שלי מדבר אנגלית, עברית ואפילו יודע יידיש!

בנין

בעצם אין ללכלול את ענף הבנין בתוך ענפי המשק היות וכמעט לא עובדים בו חברים, פרט לאחד או שניים כמנהלי עבודה וכמפקחים מטעם המוסדות שעבורם ועל חשבונם מבוצעות עבודות הבנייה השונות. פעם היתה לנו קבוצת בנין גדולה, כעשרה איש במספר, כולם חברים; אבל זמנים אלו חלפו ללא שוב, וכמקומם באו פועלי חוץ, בעלי מקצוע ובלתי מקצועיים, שהיו קבוצת בנין. במשך הזמן, בהחמיר מצבנו הכספי, נאלצנו לפטר גם אנשים אלו ונשארו לנו ללא כוחות עבודה שיוכלו להוציא לפועל את פעולות הבנייה השונות שהיה עלינו לבצע, כלי מימון מבחוץ. מצב זה נמשך כעת כבר שנתיים, והוחמר עוד על ידי הוסר מוחלט של מחסני חומרי בנין כגון מלט, סיד, בלוקים וכו', לביצוע עבודות קטנות ותיקונים.

לעומת זאת יש לציין שבמשך כל התקופה הזאת בצענו את כל הפעולות התקציביות במלואן, וללא פיגור. העבודות בוצעו ע"י מחלקת הבנייה של האיחוד.

בשנת התקציב תשס"ז בוצעו:

הגדלת המפעל.

הקמת בית פיתוח.

בניית 2 בתים סניטריים.

בית בסין.

גן רימון.

המתקנים הסופיים למי בירוב.

עשרים ומעבירי מים ברשת הנזקקו של המכנה.

רשת הבירוב.

עבודות בנייה כבדיות החדשות.

עבודות בסחון (מקלטים ועמדות).

היקף עבודות הבנייה בשנה זו הגיעה לקרוב למיליון לירות.

בשנת התקציב תש"ז בוצעו: הגדלת בית האימון.

הקמת מחסן זרעים בחצר.

בניית 2 כיתות לבית הספר.

בית לגיל הרך.

השלמת כתי הדחק.

התחלת 2 בתים של "חטכון לבנין".

תוכניתנו לשנת תש"ח:

1. השקעות יסודיות בתקציב (ע"י המחלקה לבנייה):

א. 8 יחידות "חטכון לבנין", גמר העבודה.

ב. הקמת 12 יחידות דיור "שיכון עולים"; הבנייה הזאת צריכה,

לפי חוזה, להיגמר עד פסח.

ג. בניית 10 יחידות שיכון "בסין", לפי תוכנית חדישה, עם

שטח מוגדל ליחידה.

ד. כיתות כוללות, לפי תוכנית שלנו, עבור ילדי גן רימון.

ה. חדר אוכל, ללא גמר, לפי התוכנית שהוסברה באסיפה, ועם

הכללת כמה תיקונים שהוצעו בה.

ו. מסבך קבע.

ז. בריכת שחייה, עבודות החפירה, ובמידה שיהיו כספים לזה,

גם עבודות הגמר.

ח. בור שתן לרפת.

ט. השלמת דיר עגלות.

י. יתרה התקציבים שיופעלו במשך השנה.

2. המשך פיתוח הענפים: בסעיף זה נכללים כל המבנים ובניות או תיקונים

שיש לבצע עבור הענפים השונים, על מימון עצמי.

ברשימה האת מופיעות, בין היתר, העבודות דלהלן:

א. שיפוץ בנייני הלול ובית האימון.

ב. מגדל התחמיץ-חידוש חלקי המגדל והציודות שנוזקו

ע"י החומצות המופרשות בזמן תסיסת התחמיץ.

ג. דיר צאן - מתקן קירור חלב ובדק בית כללי.

ד. חלטה - העברת הצריפים והקמת סככת הבטונדה, בניית

הרמפה וכו'.

ה. סככות שונות לענפים - מדגה, השמלאי, שרברב.

ו. בית יציקה - בדק בית כללי.

ז. מכבסה - בג חלקי מעל חבלי הכביסה וגמר הבנין.

ח. ועוד, ועוד.

3. שינויים ותוספות למבנים קיימים:

א. גמר הכיתות לקב' "צבי" ו"אריה".

- ב. חדרי אוכל, טבע, מלאכה, מועדון וכו' לנ"ל (בצריך י"א ובי"הס הישן).
 - ג. חידוש הכיתה הכוללת הקיימת לקראת כניסתה של קב"ע "עופר".
 - ד. צביעת הצריפים השנויים.
 - ה. חידוש החדרים בתיים לקראת כניסת הרווקים.
 - ו. בתי שימוש לשכונת הנוער ולמפעל.
 - ז. שונות.
4. בדק בית : סעיף זה כולל את כל התיקונים בשיכון הקיים, כגון ריצוף, תיקוני טיח, רעפים, זכוכית, וכל יתר העבודות הקטנות.

5. תיכנון : כעת נמצאים בתכנון (לביצוע) :

- א. בית אריזה למסע.
- ב. מוסך.
- ג. איזור המגורים החדש (מערבה מחדר האוכל החדש).
- ד. סביבות חדר האוכל הקבוע.
- ה. שירותי בריכת השחיה (חדרי רחצה, מלתחה, בית שימוש, וכו')
- ו. בית הארחה.
- ז. בית מרפא.
- ח. גיבוש המקלטים (ביקור טבע).

לפי הרשימה שמסרתי אפשר להיווכח שהעבודה לא חסרה, ויתכן שזה גם מסביר את עצבנותי. ברוב הסעיפים חלא תקציביים, גם אינני רואה את אפשרויות ביצוע התוכנית מהסיבות שהסברתי בהתחלת מאמרי, חוסר קבוצת בנין במשק. יש התקדמות בזה שבעת קבלתי עזר כנגדי, באלק, שהוא מודר ומחשב לפי מקצועו, ושבעת לומד את תורה הבנין, וגם את שפת הבנין, לפי הנוסח הישראלי.

גבריאל.

x.x.x.x.x.x.x.x.

מ ד ו ר ה פ נ י נ י ם

צילה היתה עצובה מאד כשנודע לה שהיא נוסעת עם הוריה לחוץ לארץ, שליחים לאנגליה. סוזי הרגיעה אותה והסבירה את חשיבות דבר השליחות : לחינוך התנועה ולהגברת הע-ליה, להבאת חברים חדשים למשק וכו'.

צביה ספרה על זה לאביה בערב, והוא, שליח לדרום אפריקה לשעבר, השווה את שליחותו של ישראל לתקופה שגם הם נסעו לחוץ לארץ לשליחות, להבאת חברים חדשים למשק ולתנועה החלוצית. לזה ענתה צביה :

הה... כאילו ! ... אתה לא הבאת אף חבר למשק ! ... !

.....

דורון, בן 4, מסביר את יסודות החיים לחבריו בגנון. קודם מתחנכים, אחר כך עושים תיבוק, אז נוסעים לבית חולים, חוזרים הביתה, מכניסים את התיבוק לבית התיבוקות וחלס !

§§§§§§§§

המורה מתקנת את עבודות הבית ומחזירה את המחברות ב... :
בהערה שיש תלמידים שאותיותיהם רוקדות.
אומרת אורה : "המחברת שלי מסיבה גדולה !" .

§§§§§§§§§§

רוב אושר ושפע ברכות !

אל תפרוש מן הציבור,
(פרקי אבות, ה'ה')

אף על פי מאמר חז"ל זה, נדמה לי שכלפי פנים פרשנו, מאז הגיענו ארצה,
מן הציבור בהרבה דברים; ועיקר התנכרותינו מחיי העט היה בסירובינו להתקשר
לאיזה זרם מזרמי הפוליטיקה. נכון הוא שחונכנו נגד מפלגות ואף נגד הצד
השלילי שבחיים הפוליטיים, נכון הוא שמטרתנו היתה תמיד איחוד רחב ביותר
של מפלגות העבודה, ואף הן הלמנו אי פעם שעל ידי אי-הזדהותינו לכל מפלגה שהיא
נביא לידי איחוד כזה. היום נראה לי שברור לכל אחד שעמידתנו בצד לא השפיעה
במאומה על מהלך העניינים, לא להנה ולא להנה. בתור חלוצים ראינו את עצמינו
כמעצבי חיים חדשים לעם כולל, אך במה מורגשים אנחנו ואיפה השפעתנו, הן בתוך
תנועת הקיבוצים, לה אנו ששייכים, והן מחוצה לה. כלום יש לנו עמדה בגוף או
אפילו כיחידים בקשר לכל שאלה שהיא, המתעוררת בקרב התנועה או העם? ואם יש,
המורגשת היא? ברצוננו להיות סהורים ונקיים בפנים, שכתנו אמנם שרק המתרחק
מכל מעשה סהור הוא, והחדל מכל פעולה נשאר נקי בפנים ויכול להיות שהזנחה
היא לפעמים חסא יותר גדול מפעולה שוגגה. אם בכלל אין לנו מה לתת ומה לקבל,
אזי הצדק אתנו שנעמוד דומם לפני מעוראות ימינו. כשלעצמי אינני מאמין שזה
נכון, אלא להיפך, אני בטוח שיש לנו גם לתת וגם לקבל, וטרם הזדקננו עדיין
מלפעול.

מישהו יכול להגיד: "אמת הוא מה שכתבת, אך מה לזה ללהצטרפות למפלגה?
האם פוליטיקה לבד היא שתעצב את צורת חיינו? הלא יש הרבה דברים אחרים
בחיים שנוכל להיות פעילים בהם ועל ידם להשתתף בחיי העם!" אמנם יש למנות
דרכי פעולה בסביבה - בחצור - בין הילדים והמבוגרים בתרבות ובחינוך. אך נדמה
לי שלא נגיע לכצוע דברים אלו, אלא ע"י הצטרפותנו למפלגה. כי בארץ הזאת,
יותר אולי מבארצות אחרות שאנו מכירים אותן, מרוכזות פעולות רבות בידי
המפלגות, ורק בידיהן נאיינו מאמין שנשנה זאת. בכל אופן לא מסכימים
לגבול החיים הפוליטיים עצמם יש לחברים עמדה ידועה, ולא תמיד הם מסכימים
עם הקו הרשמי. אבל איך תבאנה השקפות החבריים לביטוי אם לא דרך פעולה פוליטית
מובקרת? כולנו יודעים שהמצב בתוך כל המפלגות אינו טוב כיום, יודעים גם
שהמצב הפנימי של מפא"א, שרובינו נוטים להשקפתה כמפלגה, גרוע הוא. שמענו על
רקבון בקרב המפלגה, על פעולות בזמן הבחירות שאיננו יכולים להסכים להן, על
גישתה האופורטוניסטית לשאלות רבות אשר דווקא דורשות גישה ישרה ועיקבית.
אינני יודע אם יעלה לנו לשנות משהוא מבפנים, ברור הוא שמחוץ אין לנו אף
שמץ של תקווה לשנות וגם אין לנו כל זכות לטעון ולהתלונן. כחברי המפלגה
נוכל לפחות להתבטא ולהשמיע את דיעותינו, ואולי נמצא פעם בעתיד אופן קשבת
כעומדים בצד איננו נחשבים, כאילו איננו קיימים וכאילו אין לנו מחשבות או
גישה מסלנו.

כדאי גם לבדוק את השאלה מנקודת ראות אחרת, פנימית. רובנו כבר תשע, עשר
שנים בארץ. היכולים אנחנו לאמר שכפר הנשיא וחבריו נקלטו ככל האפשר בחיי
המדינה, שיש הזדהות מלאה של החברים עם המתרחש? אם עובדים עלינו בלי
שנרגיש בהם, בלי שנרחיב את אפקינו ונפתח את עצמינו, פעמים אנו מרגישים כאי
אנגלי בתוך ארץ זרה. אמנם כדירותינו זו אינה מתבטאת רק בשטח הפוליטי, אלא
כמעט בכל צדדי החיים. לו היו החברים שקועים עמוק בתרבות העברית; לו
כמה חברים פעילים בחיי ספורט או בכל שטח אחר של חיי תושבי הארץ, כגון חינוך
או עזרה סוציאלית, אזי היינו יכולים לפסוח על הפוליטיקה. אצלנו לא כך המצב.
נדמה לי שאחת התרופות נגד הבדירות היא פעילות פוליטית מוגברת, אשר; מכל
הדברים שחזכרתי לעיל, היא הקרובה ביותר, וגם המובנת ביותר לנו. נוסף על כך,
יותר קשה, בהרבה, להוציא פוליטיקה ממרכז העניינים, כמו באנגליה למשל. כמעט כל
צד בחיים קשור קשר הדוק מאד לפוליטיקה ולמפלגות, אפילו אם עובדה זו לגמרי
לא לפי טעמינו. במדינה קטנה אין מנוס, לאדם החושב קצת, מפעילות כלשהיא, אם אינו
מסכים להיות פסיבי בכלל, ולחנות כלי בידי אחרים.

חיינו במשק צרים הם, וסופם לחזור למשק, לחברה ולרכילות. פחתה כנראה ההתענ-
ינות בשאלות היותר רחבות העומדות לפני האנושות, הן במדע, הן באמנות, הן בתרבות
או במדע החברתי. אינני מאמין שפעולותינו או הצטרפותינו למפלגה פוליטית כלשהיא
תשנה את זאת, אבל בטוחנישהא תעזור לנו להרחיב את אופקינו ולהוציאנו מחדר
הצרה שנכנסנו בה עקב התרחקותנו מהגורמים המרכזיים בארץ, שהם הגורמים
המפלגתיים. כי כאן, פרט לחשיבותן של המפלגות, בדברים המקובלות בכל מדינה,
הן גם היוזמות לכל מיני פעולות אשר אינן קשורות למפלגות בארצות אחרות;
וקשה לפעול בשטחים אלו בלי קשר די הדוק עם מפלגה.
מסקנתי די ברורה ילינו, הן מבחינת המדינה אשר באפשרותנו לתרום לה, והן
מבחינתנו אנו, להצטרף למפלגה, ולהתחיל להתעניין בנעשה באופן פעיל יותר.

ב ד ר ר ל ח ד ר ה 2

עצובים ומצורבים נשארו בכפר בלום, השעה 3 בבוקר, וזה עתה חזרנו מהכביש
שם לוונו את ראשוני חברינו שיצאו לעצמאות. דמינו את יציאתם לגילורי הספר
של קוטסלר, שהיה אז באופנה, "גנבים בלילה", מאחר שהם קבלו טרמפ על אוטו
הוצרת של המשק המדיני, ושהנהג לא היה מוכן לדחות את מועד צאתו לדרך לשעה
יותר אנושית, היה צורך לצאת בחשכת הלילה. החלוצים, 5 במספר, יצאו אחרי מסיבת
פרידה פנימית, בו בזמן שאנו, סתם חברים, נשארו בלמודים באהלנו המרופטים.
יום יום צפינו לידיעות מהנכר, שם ישבו ראשונינו כמושבה, בשרון הרחוק,
בין הפרדסנים אוכלי האדם ובכפיה אחת עם המולה יוצאי תימן, שמזמן היו כבר
צריכים לפנות את המקום ולעבור לשיכון שנבנה עבורם בנחליאל, ע"י הדרה.
הגלויה המיוחלת באה וגם הגיעה, ובה הידיעות: מצבינו טוב, עובדים כבר, יש
כבר מקומות עבודה קבועים בחברת החשמל ובמסכת הפועלים, וכו' וכו'. ידיעות
משמחות כולן, ולי ענין מיוחד באחרונה: מצאנו לפחות מקום עבודה אחד בבריכות,
נא לשלוח תגבורת... ידעתי שתורי הגיע להתכוון ולצאת ללא-נדוד.
כמוכן שבזמן יציאת הראשונים עוד לא היינו מנוסים משלוחי חיל נחיתה,
וששכחו כל מיני דברים, והחשוב ביניהם ארגון עם כל פנסי הרוח וזכויותיהם,
שהעמידו בצד מפחד שיורכו עליהם, ושנשארו שם בהמולה הפרידה, ושנתגלו רק
למחרת. הדבר הראשון שבלט לעין היה - הראשון שיצא ל"שם" יקח את הארגון אתו,
הראשון, משמע עבדכם הנאמן.
לא היו כספים בקופה כדי לבזבזם עלי לנסיעה באוטובוס, עבורי, מטעני הקל
והכבד ו... הארגון זכויות. סוף סוף חלוצים או לא חלוצים | שיחקה לי מזלי ויצא
אוטו עם ירקות ממשי שכן לתל אביב, הנהג היה מוכן לקחני אתו והועברתי למכונית
בעזרת חסון והכרכרה, עם כל ה"פעקלעך" במשמי שטר של לירה אחת בכיסי, להוציא
בלתי צפויים ולהעשרת הקופה של קבוצת הבונים-הדרה.
ויסדו צעו... ישבתי, לא כל כך נוח, על ארגוני התנועה, בלורית ארגון הבגדים, מיטה,
מזרון, שמיכות עם ארגון הזכויות על ברכי, שחם וחלילה לא יעונה לו כל רע. הדרך
עברה ללא תקלות והגעתי בשעה טובה ומוצלחת לצומת כבישי הדרה - תל אביב, ע"י
תחנת המסירה, במרחק די רב מהמושבה, שאז עוד היתה קטנה באופן יחסית.
חכיתי וחכיתי, שעה, שעה וחצי ואין מציל. לא יכולתי להשאיר את הארגונים על
הכביש הראשי, וגם לא יכולתי להתחיל עם הפורטז' (PORTAGE), ז.א. לא יכולתי
להעביר את מטעני החלקים למרחקים קטנים, זה היה לוקח לי יומיים להגיע. נוסף
לזה לא ידעתי בכלל איך להגיע למחנה שלנו, היתה לי כתובת קצת לא ברורה:
הבונים על יד גזית.
סוף סוף נראו באופק עגלון, סוס ו מרכבה שנוע לכיווני, בדרכם מנוח חיים
למושבה. פתחתי את שיחתי בעברית ונעניתי במבט בוחה. נסיתי את מזלי בידי, ו
והתגובה היתה מיידי. -כן, הוא מוכן לקחת אותי וגם לחובילני למחנה, אולי אני
יודע איפה זה? החלטתי קודם כל לעלות ולהגיע להדרה, בכל אופן זה כבר יותר
קרוב למחנה; אחר כך נראה. כבואינו להדרה התברר שאף אחד לא שמע על
"הבונים" (השבתי שיציאת חברינו היה מאורע חשוב, טעיתי כנראה), ולבסוף
כשהתחלתי לגמגם על מחנה גזית, עקיבא, צרכניה וכדומה, אמר אחד של הקהל,
שהתאסף בינתיים סביבי, שאני צריך בסתם להגיע למחנה עמיר ע"י גזאזא. כנראה
עוד לא ידעו שקיבוץ עמיר יצא את הדרה איזה 8 שנים לפני זה להתיישב בגליל
והמשיכו לקרא למחנה שלהם בשם **ממממ** חלסה וקרית שמונה היום).
לאחר שכבר ידענו איפה אנו רוצים להגיע התחיל וויכוח על דרכי הגישה. חיו
שטענו שאריך להמשיך ישר עם הצרכניה (השד יודע איפה זה), בו בממך שהסיעה
השנייה עמדה בתוקף על הדעה שיש להקיף את החורשה ולעבור על יד בית המטבחיים.
לבסוף זזנו, בהשאירינו את חפולמוס במלא חריפותו, אבל לא אחרי מיקוח מר וארוך
על גובה דמי-החובלה; הוא רצה דווקא 150 מיל ואני רציתי להקציב רק 100,
התפשרנו על 125 מיל ולדרך...
פרט לפעם אחד, שעגלתינו ששעה בחולות, ושנרתמנו שנינו לעזרת הסוס המסכן,
עבר הכל בסדר ובשלום אבל בהיכנסי למחנה חשכו עיני: היה שם שוק פרטי, ילדים,
כלבים, נשים, עיזים, כבשים וחמורים בלווית כמה גברים מסובבים, צועקים, רועשים
ומיללים. -היו אלו השכנים הנכבדים. הפנו אותי לצריף ארוך עם דלתיים נעולות
ותריסים מוגפות. שלחתי עת העגלון לזרכו אחרי שפרקתי את מטעני והתחלתי לדפוק
על הדלת... אין תשובה. דפיקות חזקות יותר, והדלת נפתחה בחריץ, איזק מציץ החוצה,
מעיף מבטו מסביב, ואומר: תכנס מחר ותסגור הדלת אחריך. לשאלתי על מה שקרה
ומה הפתח הסגיר לי שיאן להשאיר את הצריף בלי שמירה, אפילו לרגע אחד, אחרת
יתפסו השכנים אותו שוב פעם, ושרק אתמול הוציאו אותם בקושי מן הצריף אחרי
פלישה כזאת.
מה יש עוד לדבר? הרגשתי שהגעתי הביתה!

מכתבים למערכת

לעורך הנכבד,
לידי מנהל החשבונות.

ח.ב.

בעיון רב קראתי את מאמרך על תפקידיו של מנהל החשבונות אצלכם ובעקבות זה הטרחתי את עצמי וביקרתי בכפרכם. מאוד התרשמתי מהסדר המופתי במשרדכם ומהסידור-
הטוב שהנהגתם בו. במיוחד קסם לעיני המקלחת שהתקנתם שם, ושבתחילת חודש זמן יקר
שחייטם אחת צריכים להקציב להליכה אל ומן המקלחת לרחיצה היומיומית.
בקרתי גם בחדר האוכל שלכם, ונתקלתי שם בגליון גדול, במסגרת עץ, התלויה
על הקיר. לראשונה חשבתי שזה מיועד למשחקי OXO או אולי איזה מפה טופוגרפית
של הסביבה. שמעתי גם חבר אחד שלכם שמסביר לאורח אחד שביקר יחד אתי שזהו
לוח תשבץ ענק בלי רמזים. ורק אחרי שדברתי אחר כך עם המזכיר הוסבר לי שזהו
גליון רישום העבודה שלכם, שבו רשומים החברים לפי משפחותיהם. לשאלתי איך
רשמתם את הרווקים, ענה הלזה שגם הם נרשמו בהמשך הרשימה וסמנים שזווגם
יעלה יפה, ואולי במשך הזמן יוקדש בטכס הנאות; גם אמר לי שהרימה הוכנה על
ידי מנהל החשבונות.

ידוע לי שאתה אדם חרוץ, המסוגל להתגבר על עומס עבודה, שבמקום אחרת
נחוצים לו 4 או 5 אנשים. בכל זאת הנני מתפלא שהחסרת ברשימתך שאתה גם עוסק
בשרכנות. נבקשכם איפה להסביר לי את סיבת ההשטמה.

בכבוד רב,

א. חוקר

רואה חשבון מוסמך

תשובת הנחלת החשבונות:

כל השימות, וסדר הופעתן, על גליון סידור
העבודה ברויים בהחלט, וכל דמיון ביניהם
עם שמות אנשים וחיות או מתים הוא מקרי
בהחלט.

ח.ב.

איגוד טינטנפס

בעיון רב קראתי את מאמרך על תפקידיו של מנהל החשבונות אצלכם ובעקבות זה הטרחתי את עצמי וביקרתי בכפרכם. מאוד התרשמתי מהסדר המופתי במשרדכם ומהסידור-
הטוב שהנהגתם בו. במיוחד קסם לעיני המקלחת שהתקנתם שם, ושבתחילת חודש זמן יקר
שחייטם אחת צריכים להקציב להליכה אל ומן המקלחת לרחיצה היומיומית.
בקרתי גם בחדר האוכל שלכם, ונתקלתי שם בגליון גדול, במסגרת עץ, התלויה
על הקיר. לראשונה חשבתי שזה מיועד למשחקי OXO או אולי איזה מפה טופוגרפית
של הסביבה. שמעתי גם חבר אחד שלכם שמסביר לאורח אחד שביקר יחד אתי שזהו
לוח תשבץ ענק בלי רמזים. ורק אחרי שדברתי אחר כך עם המזכיר הוסבר לי שזהו
גליון רישום העבודה שלכם, שבו רשומים החברים לפי משפחותיהם. לשאלתי איך
רשמתם את הרווקים, ענה הלזה שגם הם נרשמו בהמשך הרשימה וסמנים שזווגם
יעלה יפה, ואולי במשך הזמן יוקדש בטכס הנאות; גם אמר לי שהרימה הוכנה על
ידי מנהל החשבונות.